

Der er brug for en generel diskussion om klogskaben i at lade markedskræfterne og kommercielle hensyn bestemme mere og mere i den offentlige sektor. Det er en af baggrundene for, at vi i dag har foreslået, at man laver et stop for alle udliciteringer. Der er også brug for en debat om alternativet til den linje, der har præget de sidste 10 års udvikling i den offentlige sektor. Der er brug for en debat om en anden måde at udvikle den offentlige sektor på end den afviklingslinje, som VKZ er udtryk for.

Når vi er imod udliciteringer, skyldes det ikke, at vi synes, den offentlige sektor fungerer evig godt. Måske har vi helt savnet det element i debatten i dag: Er der andre måder at forandre den offentlige sektor på end den forringelse, som VKZ står for? Vi mener, det er muligt at gennemføre en forandring af den offentlige sektor, som giver de ansatte, brugerne og demokratiet en langt større indflydelse end den indflydelse, der efter VKZ's opfattelse først og fremmest skal udtrykkes gennem prisen. Vi har brug for at debattere en anden udviklingsvej, hvor demokratiet og ikke købmandsprincipper er i højsædet.

Vi skal også have taget mere fat i diskussionen om den sociale dumping, for som vi har sagt flere gange i dag, er den kernen i langt de fleste privatiseringer og udliciteringer. Vi skal undgå – og det må selv tilhængere af udlicitering kunne gå ind for – at det er de arbejdsgivere med de ringeste løn- og arbejdsvilkår, der vinder. Som vi har set det i Esbjerg, vinder de, selv om de ikke magter opgaven og ikke evner at levere den bedste kvalitet.

Jeg synes, det må være sådan – og det bør der være et bredt flertal for her i Folketinget – at ingen får dårligere arbejds- og lønvilkår, fordi deres arbejdsplads bliver overtaget af en anden ejer. Til dem, der synes, at udlicitering er vigtig som led i en udvikling af den offentlige sektor – og her taler jeg specielt til Socialdemokratiet – vil jeg sige, at det er vigtigt at forstå, at den linje vil medføre evindelige problemer af samme art som dem, vi har set i Esbjerg. Hvad nu, hvis det bliver muligt, at ansatte, der i årevis har passet deres arbejde på en offentlig arbejdsplads til ug med kryds og slange, og som ingen har haft noget at udsætte på, pr. automatik skal notere, at de pludselig går 15 pct. ned i løn og får dårligere arbejdsvilkår efter en udlicitering, hvor deres arbejdsplads skifter ejer? Der er naturligvis ingen, der vil finde sig i, at belønningen for at have lavet et godt arbejde lige pludselig bliver dårligere løn- og arbejdsvilkår.

Jeg forstår ikke, at tilhængerne af udlicitering som et redskab til at forbedre den offentlige sektor – jeg erkender, at nogle har den opfattelse – ikke i højere grad træder frem og siger, at det, det drejer sig om, ikke er at konkurrere på løn- og arbejdsvilkår, men forhindre, at de ansatte får forringet deres løn- og arbejdsvilkår ved en udlicitering.

Vi skal stille følgende:

Forslag om motiveret dagsordenen

»Idet Folketinget konstaterer, at erfaringerne med mere end 10 års privatiseringer og udliciteringer aldrig er undersøgt til bunds, og i erkendelse af de mange problemer, der er opstået i kølvandet af privatiseringer og udliciteringer – senest omkring Ri-Bus i Esbjerg – opfordres regeringen til

- at gennemføre et øjeblikkeligt stop for nye privatiseringer og udliciteringer inden for det statslige område og forhandle med kommunerne og amterne om et tilsvarende stop,
- at iværksætte en undersøgelse af privatiseringers og udliciteringers konsekvenser for den offentlige service, for de samlede offentlige udgifter, for beskæftigelsen og for de ansattes løn- og arbejdsforhold og
- at fremlægge et ændringsforslag til lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, der indebærer, at virksomhedsoverdragelser ikke må medføre forringelser af de løn- og arbejdsforhold, der er gældende før overdragelsen.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 64).

Vi må måske erkende, at vi har formuleret dagsordenen i den naive tro, at en sådan dagsorden – der siger stop, tænkepause, vi skal have en undersøgelse alle er enige om, og vi skal have en ændring, der sikrer, at ingen kan få forringet deres løn- og arbejdsvilkår, bare fordi deres arbejdsplads skifter ejer – i virkeligheden kunne vinde tilslutning fra i hvert fald store dele af Socialdemokratiet, men jeg er godt klar over, at svaret bliver, at man afviser vores dagsorden. Det synes jeg er meget beklageligt, men jeg er sikker på, at lige præcis disse temaer vil leve videre i debatten om udliciteringer og privatiseringer.